

HET DERDE TESTAMENT

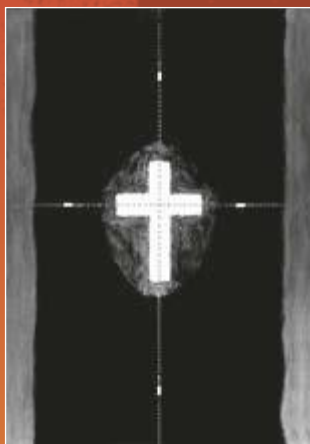
KOSMOS

TIJDSCHRIFT OVER DE GEESTESWETENSCHAP VAN MARTINUS

Jaargang 38 juni 2011

Martinus

HET KRUIS

(2/2)

AURELIUS NIELSEN

uit: *Martinus, zoals wij hem ons herinneren*

INFORMATIE OVER HET WERK VAN MARTINUS

Het tijdschrift *Kosmos* wordt uitgegeven om de lezer inzicht te geven in het wereldbeeld van Martinus, dat met zijn kosmische analyses de lezer tot humaniteit en naastenliefde wil inspireren. Dit wereldbeeld, dat de geestelijke wetten en principes van het leven helder uiteenzet, heeft Martinus beschreven in zijn levenswerk: *het Derde Testament*. Het werd geschreven voor mensen die een verklaring van het leven zoeken die zowel hun gevoel als hun intelligentie tevreden kan stellen, op verstand berust en logisch is. Martinus wilde zelf niet dat zijn werk tot de vorming van een sekte of vereniging zou leiden. Het is toegankelijk voor iedereen die de verklaring van de eeuwige levenswaarheden in de vorm van logische gedachtenreeksen wil leren begrijpen.

INHOUD

3

Het kruis (2/2)

Martinus

19

Aurelius Nielsen

Dominee, IJsland

Uit: *Martinus, zoals wij hem ons herinneren*

COLOFON

© 2011 Martinus Instituut, Kopenhagen,
Denemarken

Redactie: André Stroobant, Den Haag (m.m.v.
Gerard Oude Groen)

Layout: Jan de With, Asperen

Druk: Printstudio, Den Haag

Een uitgave van:

Stichting Martinus Centrum

Bautersemstraat 42

2518 PC Den Haag

tel. (070) 427 14 97 of (0570) 600 447

info@martinuscentrum.nl

www.hetderdetestament.nl

Prijs voor 4 nummers per jaar €20,00

Informatiemateriaal wordt gratis toegestuurd.

ING rek.nr. 2664692

Weergave van tekst- en beeldmateriaal uitsluitend na schriftelijke toestemming van het Martinus Instituut.

Martinus

HET KRUIS

2/2

Om bij de gedachten, plannen en voorstellingen, de geest of het leven te komen die onzichtbaar achter elk detail of verschijnsel in de natuur aanwezig zijn, moet de waarheidszoeker zijn onderzoek of zoektocht instellen op andere uitkomsten dan die welke de analyse zijn van de maten en gewichten uit het grote boek van de natuur, of van de kwaliteit van het papier of de stof ervan. Hij moet 'geestesonderzoeker' worden.

De waarheidszoeker moet geestesonderzoeker worden

Wat wil het eigenlijk zeggen geestesonderzoeker te zijn? Dat wil zeggen, zoals uit het woord blijkt, dat het iemand is die naar geest zoekt. In plaats van de aanwezigheid van geest of leven achter alle verschijnselen van de natuur te ontkennen, moet hij zich absoluut positief gaan instellen op de

gedachte of voorstelling dat er leven en geest bestaat achter alle letters in de natuur, net zo goed als er leven en geest achter de woorden of tekst van een gewoon boek bestaan. De onderzoeker moet daarom aandacht gaan besteden aan de onderlinge combinaties van de fysieke of materiële verschijnselen om er achter te komen of ze logisch zijn, dat wil zeggen of ze een nuttig doel vervullen. Omdat ze zodanig gebouwd of gecombineerd zijn dat ze een nuttig doel vervullen, onthullen ze daardoor een plan of een bedoeling. Omdat een plan of bedoeling echter hetzelfde is als het tot ontplooiing komen van een gedachtenreeks die zo gecombineerd is dat deze ontplooiing een doel vervult, onthult dit 'iets levends', want een doel is namelijk hetzelfde als een begeerte of wens. En alleen iets levends kan een begeerte hebben of een wens koesteren. Omdat het zodanig combineren van een gedachtenreeks, waardoor de ontplooiing ervan een begeerte of wens vervult, hetzelfde is als het gebruiken van intelligentie, blijkt 'het levende iets' achter iedere logische schepping nu ook een feit te zijn. Want alleen het levende iets kan intelligent zijn. Het 'bewuste-loze' of 'dode', dat wil zeggen de materie, kan alleen toeval voortbrengen. Omdat iedere ontplooiing van een energievorm of functie, die het tegenovergestelde van toeval is, echter hetzelfde is als het uiten van wil oftewel een wilsfunctie is (of dat nu in de vorm van A-, B- of C-kennis is), en zo'n functie alleen kan bestaan als een eigenschap van een levend wezen, wordt het bestaan van dit iets hier wederom bevestigd.

De levensuitingsuitkomsten leiden tot de oplossing van het levensmysterie

Zoals ik heb aangegeven, kunnen we in de details of verschijnselen in de natuur heel andere uitkomsten vinden dan

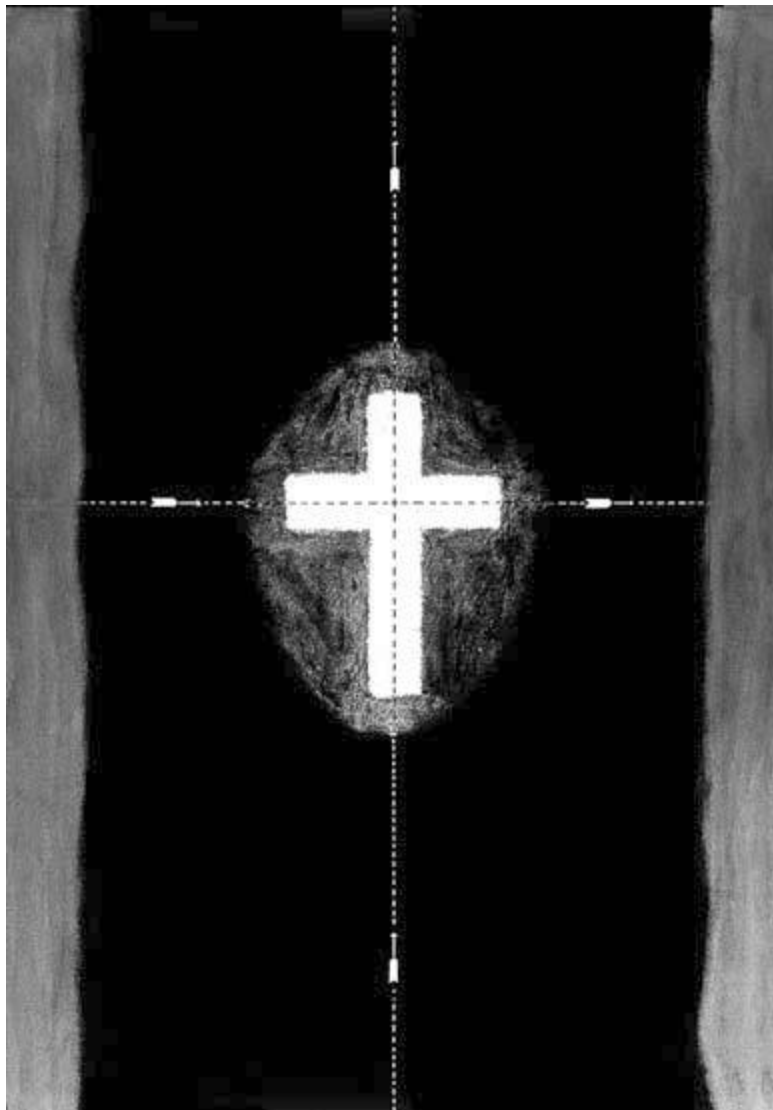
die welke maten, gewichten of werkingen uitdrukken. Deze uitkomsten getuigen van of openbaren intelligentie, wil en daarmee gedachte en bewustzijn of het eigenlijke leven. Deze uitkomsten onthullen of zijn een uitdrukking van het eigenlijke levende of het leven en worden daarom in *Livets Bog* levensuitingsuitkomsten genoemd. Deze uitkomsten vertegenwoordigen kosmische gedachten en daarmee kosmisch bewustzijn. Zonder deze kosmische gedachten zou de opvatting over het leven alleen kunnen bestaan uit meet- en weeguitkomsten of louter getallen. Daarom zijn deze levensuitingsuitkomsten onontbeerlijk om het werkelijke leven achter alle vormen te kunnen begrijpen. Zonder deze uitkomsten zou de oplossing van het levensmysterie nooit ofte nimmer voor enig levend wezen toegankelijk zijn. Net zoals van de meet- en weeguitkomsten kan van de levensuitkomsten ook gezegd worden dat ze een samenhangende reeks details weergeven, waarvoor één lijn een toereikend symbool zal zijn. Maar om deze lijn parallel te laten lopen met de lijn waarmee de meet- en weeguitkomsten gesymboliseerd kunnen worden, zou op een symbool misleidend zijn, omdat we dan zouden geloven dat deze twee reeksen uitkomsten hetzelfde waren of dezelfde boodschap hadden. Omdat dit niet het geval is, moet dat op het symbool aangegeven worden, wil het symbool correct zijn. Hoe moeten we die lijn dan aanbrenge die de levensuitkomsten aangeeft in relatie tot de lijn die de meet- en weeguitkomsten symboliseert?

De maten en gewichten reiken slechts van de microkosmos tot de macrokosmos

Tja, er is maar één manier waarop dat gedaan kan worden, wil het volledig correct zijn. En dat is door ze dwars op elkaar te zetten, zodat er een kruis ontstaat. Ik heb al eerder

vermeld dat de meet- en weeguitkomsten slechts reiken van de microkosmos tot de macrokosmos. Alles wat daarbuiten ligt is niet toegankelijk voor de zintuigen van het individu en is daarom voor deze zintuigen gelijk aan niets. De materie vormt dus een lichaam dat voor de zintuigen een 'breedte' heeft. Deze breedte strekt zich uit van de microkosmos tot de macrokosmos. Omdat alles hierbuiten, zoals gezegd, voor de zintuigen gelijk aan 'niets' is, zal het materiële onderzoek nooit iets anders kunnen zijn dan een reis van een niets voorbij de microkosmos tot een niets voorbij de macrokosmos. De eerste en laatste uitkomst die het zuiver materiële onderzoek kunnen geven, zijn dus gelijk aan niets. Waarlijk, het is niet zo vreemd dat de voor honderd procent materiële onderzoeker zegt of beweert, dat er slechts een absoluut niets achter de materie bestaat. En het is ook niet zo vreemd dat hij als gevolg van deze opvatting een totale godlooचनाar is en een tegenstander van alle opvattingen over 'een geestelijk, onsterfelijk iets' achter de materie en zelfs achter het levende wezen. Behalve getallen, meet- en weeguitkomsten ziet hij vanwege de specifieke structuur van zijn zintuigen immers alleen maar een niets tevoorschijn komen. Daarmee heeft hij echter het raadsel van het leven niet opgelost. Als eerste oorzaak voor die kolossale planmatigheid en logica waarmee de aarde van een vuurtoestand omgevormd is tot de huidige volmaakte bewoonbaarheid voor dierlijke wezens, moet hij het toeval aangeven. Het toevallige samenspel van de dode krachten heeft dus de culminatie van planmatige of logische schepping voortgebracht. Omdat zo'n postulaat of dogma echter volledig inconsequent is vergeleken met de energieontplooiing die bij zijn eigen wilssturing plaatsvindt, kan dit postulaat op den duur geen bevredigend antwoord zijn op het hoogintellectuele of logische scheppingsproces in de natuur. Binnen het gebied van zijn eigen wilssturing blijkt namelijk steeds duidelijker dat een logische schepping alleen ontstaat door een intel-

*Volgende
pagina: Sym-
bool nr. 40
Het kruis*

© Martinus Idealfond 1994

Reg. 40

ligente of intellectuele wilssturing en dat er daarentegen onvermijdelijk een chaos ontstaat, wanneer hij zijn dagelijks leven voor honderd procent aan de macht van het toeval overlaat. Waarom brengt het toeval binnen zijn eigen gebied

chaos voort, als het daarbuiten in het gebied van de natuur letterlijk culmineert in een honderd procent intellectuele of logische schepping? Waarom moet het levende wezen intelligentie of intellectuele vermogens hebben om zich te kunnen meten met de scheppingsprocessen in de natuur, die volgens de opvatting van de materialist toch alleen maar door het toeval beheerst worden?

De manier waarop de geestesonderzoeker onderzoekt

De beantwoording van zulke vragen is onmogelijk met behulp van alleen maar meet- en weeguitkomsten. De beantwoording van die vragen zal voor iedere nog zo koude materialist vroeg of laat actueel worden, al naargelang de eerder genoemde inconsequentie steeds duidelijker een feit voor hem wordt. Dan begint hij geestesonderzoeker te worden, dat wil zeggen iemand die onderzoek doet naar leven. Van dit onderzoek zijn de levensuitingsuitkomsten het resultaat. De geestesonderzoeker onderscheidt zich dus hierin van de materialist of onderzoeker van de materie dat hij achter alle materie-uitkomsten of materieconstellaties een bedoeling of doel zoekt dat de genoemde constellatie moet vervullen. Zijn kennis wordt daardoor verrijkt met bedoelings- of doeluitkomsten. Hij ziet geleidelijk aan dat alle verschijnselen en details in de natuur stuk voor stuk een logisch doel vervullen en daardoor een schakel in een groter logisch plan zijn. Het is daarom onvermijdelijk dat het een feit voor hem wordt dat deze verschijnselen een gedachte of wil verraden. Want wat is een logisch plan anders dan een door intelligentie geleide gedachtenreeks? Is een logische schepping niet hetzelfde als het overbrengen van deze door de intelligentie geleide gedachtenreeks naar de materie? En is dit overbrengen niet hetzelfde als 'wil'? De geesteson-

derzoeker vindt dus zowel intelligentie en gedachte als wil achter de verschijnselen of details in de natuur. Deze zijn een openbaring van bewustzijn of leven achter de natuur. De natuur is daarom de manifestatie van een levend wezen. Al haar details, nuances of verschijnselen zijn de kenbaar-ingen van de gedachten, bedoelingen of wensen van een levend wezen. De geestesonderzoeker vindt hier God. De verloren zoon vindt hier zijn Vader (zie Luc. 15:11-32). Men zal begrijpen dat de vele nuances of details van de materie nu niet langer zomaar koude gevolguitkomsten maar uit-drukkingsmiddelen zijn waarmee God zijn gedachten naar de levende wezens overbrengt, net zoals letters en tekens in de taal uitdrukkingsmiddelen zijn waarmee de levende wezens wederzijds hun gedachten naar elkaar overbren-gen. De natuur is dus de toespraak of taal waarmee God zijn gedachten en bedoelingen, zijn wil en gevoel naar de levende wezens overbrengt. In de mate waarin dat geleide-lijk aan voor de geestesonderzoeker een feit wordt, wordt deze dus ingewijd in Gods bewustzijn, Gods gedachten en Gods wil. God wordt een feit, God wordt een levend wezen met wie hij kan praten zoals een mens met zijn naaste praat. Zo'n beleving van de natuur en het leven heb ik in mijn hoofdwerk *Livets Bog* kosmisch bewustzijn genoemd.

De materie is een levensuiting van God

Voor de ingewijde bestaat de beleving van de natuur dus niet alleen maar uit kilogrammen of kilometers, inhoud of consistentie, golflengten of bewegingen, maar levende woorden of uitdrukkingen voor Gods gedachten en ken-baarmakingen aan of manieren van zich richten tot het levende wezen. De materie is dus de levensuiting van God. De details van de materie of de natuur op die manier bele-ven betekent deze als levensuitingsuitkomsten beleven.

De verticale draagbalk symboliseert de levensuitingsuitkomsten, de horizontale dwarsbalk symboliseert de meet- en weeguitkomsten

Zoals ik u in deze lezing al eerder verklaard heb, vormt de materie voor de fysieke zintuigen een lichaam dat zich uitstrekt van de microkosmos tot de macrokosmos. Hierbuiten is de materie voor de fysieke zintuigen gelijk aan niets. De natuur als louter materie of dode verschijnselen waarnemen of zien is een sterk beperkte waarnemingsmethode, omdat deze onherroepelijk ophoudt bij het voor de fysieke zintuigen verschijnende niets voorbij de microkosmos en de macrokosmos.

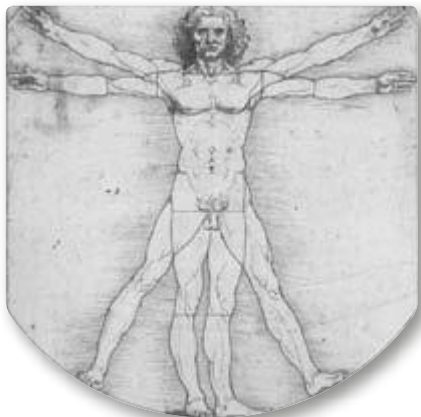
Heel anders is het gesteld met de waarnemingsmethode die levensuitingsuitkomsten oplevert. Hierbij bestaan geen beperkingen. De materie of de natuur laat zich kennen als een eeuwig voortschrijdend scheppingsproces, een eeuwig onafgebroken manifestatie van nieuwe vormen, nieuwe details en verschijnselen tot in het oneindige of in alle eeuwigheid. Ja, zij blijkt het onsterfelijke, onbegrensde bewustzijn en leven van een eeuwige God te zijn, een eeuwige onafgebroken correspondentie met de levende wezens. Daarom bestaan hier geen alfa en omega, en geen begin of einde, waardoor de levensuitingsuitkomsten een eindeloze reeks of keten van details vormen die we, zoals eerder vermeld, met een lijn kunnen symboliseren. Omdat de reeks van meet- en weeguitkomsten, die ook met een lijn gesymboliseerd kan worden, echter beperkt is, en de levensuitingsuitkomsten onbeperkt zijn en bovendien fundamenteel of dragend zijn, krijgen we zo twee lijnen waarvan de ene de dragende moet vertegenwoordigen en de andere die welke gedragen wordt. Met twee lijnen datgene weergeven wat gedragen wordt en datgene wat draagt, kan onmogelijk op een andere manier gedaan worden dan door de ene lijn de andere te laten dragen. En de beste manier voor de constel-

latie van deze twee lijnen komt tot uitdrukking in het teken van het kruis. Het kruis dat oorspronkelijk fungeerde als terechtstellingsmiddel, bestond uit een verticale balk die in de aarde stond. Hieraan was een kleinere dwarsbalk bevestigd. En dit speciale terechtstellingsmiddel is nu vanwege zijn specifieke structuur het symbool voor de uitkomstenreeksen van de twee waarnemingsmethoden. De verticale draagbalk symboliseert de dragende levensuitingsuitkomsten en daarmee het wilsturende Iets. De horizontale dwarsbalk symboliseert de meet- en weeguitkomsten, de materie of datgene wat gedirigeerd wordt, wat door de wil gestuurd of gedragen wordt.

Het onderzoek over de breedte van de materie en over de lengte van de materie

De fysieke materie is, zoals eerder vermeld, voor de fysieke waarneming een lichaam dat begrensd is, omdat het zich uitstrekt van de microkosmos tot de macrokosmos, en voorbij deze twee verschijnselen is dit lichaam gelijk aan niets. Het lichaam tussen deze twee verschijnselen bestaat echter uit een reeks details die begin noch einde hebben, maar die eeuwig Gods gedachten en wil onthullen. Daarom kan de geestesonderzoeker of zoeker naar levensuitingsuitkomsten hier niet door een niets tegengehouden worden, maar kan eeuwig doorgaan met waarnemen en beleven. Hierdoor kan het materiële lichaam weergegeven of gesymboliseerd worden als een lichaam met een breedte en een lengte. De breedte wordt voor de zintuigen gemarkeerd als iets wat zich door de oneindigheid en de eeuwigheid uitstrekt.

Omdat het onderzoek van de materie zich van de microkosmos naar de macrokosmos uitstrekt, wordt dit onderzoek dus een onderzoek in de breedte van dit materiële lichaam

over zijn lengte-uitstrekking, terwijl het onderzoek naar levensuitingsuitkomsten – de beleving van Gods communicatie met het levende wezen gebaseerd op kosmisch bewustzijn – een beleving is in de lengte van de eeuwige lengte-uitstrekking van het materieelichaam. Een volmaakter of eenvoudiger symbool voor twee bewegingsrichtingen of banen die dwars op elkaar staan dan het kruis bestaat niet. Er bestaat

geen enkel volmaakt bewustzijn of geen enkel volschapeen individu dat niet een volmaakte combinatie van deze twee onderzoeks- of belevingsrichtingen is, en het individu kan zonder deze combinatie niet naar Gods beeld als zijn gelijkenis (Gen. 1:26) zijn. Daardoor zien we hier dat het kruis – dit werktuig van vernedering, straf en duisternis – het meest onuitwisbare symbool is dat de honderd procent volmaakte manifestatie oftewel het individu naar Gods beeld als zijn gelijkenis voorstelt.

Het kruis is een heilig symbool en de mens heeft zelf de vorm van een kruis

Zoals ik u al verklaard heb, is het teken van het kruis vanwege zijn specifieke karakter als vanzelfsprekend een heilig symbool en zou mettertijd ook als zodanig ontdekt en erkend geworden zijn, zelfs zonder de verheerlijking die het ten deel gevallen is door het lijdensverhaal van Jezus, waardoor het nu vervaardigd en vermenigvuldigd wordt in platina, goud, zilver en edelstenen en door duizenden mensen over de gehele wereld met eerbied gedragen wordt.

Er bestaat echter nog een analyse van het kruis die enorm

belangrijk is voor de onthulling van de identiteit van het kruis als symbool van het licht. Bovendien vormt dit supplement een van de mooiste sprookjes van het leven, een sprookje van het werkelijke leven. Dit sprookje is het lot dat het eigenlijke kruis door het lijdensverhaal van Jezus ten deel gevallen is en waardoor dit lot het volmaaktste voorbeeld geworden is voor het lot dat iedere aardemens doorlopen moet om de kringloop te voleindigen en gelijk te worden aan het hoogste licht. We zien dus dat de aardse mens zelf de vorm van een kruis heeft. Als hij rechtop staat en zijn armen verticaal zijwaarts uitstrekt, wordt hij een levende verschijning van dit heilige symbool. Zijn armen zullen dan de dwarsbalk van het kruis vormen die de beleving over de breedte van de materie door het individu symboliseert. Het overige deel van zijn lichaam vormt de verticale balk van het kruis die de eeuwige passage van het individu over de lengte van de materie aanduidt. Met zijn vleselijke organisme symboliseert de aardemens zelf deze twee belevingsvormen. De harmonische vereniging van deze belevingsvormen tot één waarneming is zijn eigen hoogste volmaakte leven, zijn kosmische bewustzijn of zijn één zijn met de Vader en daarmee zijn verschijning naar Gods beeld als zijn gelijkenis.

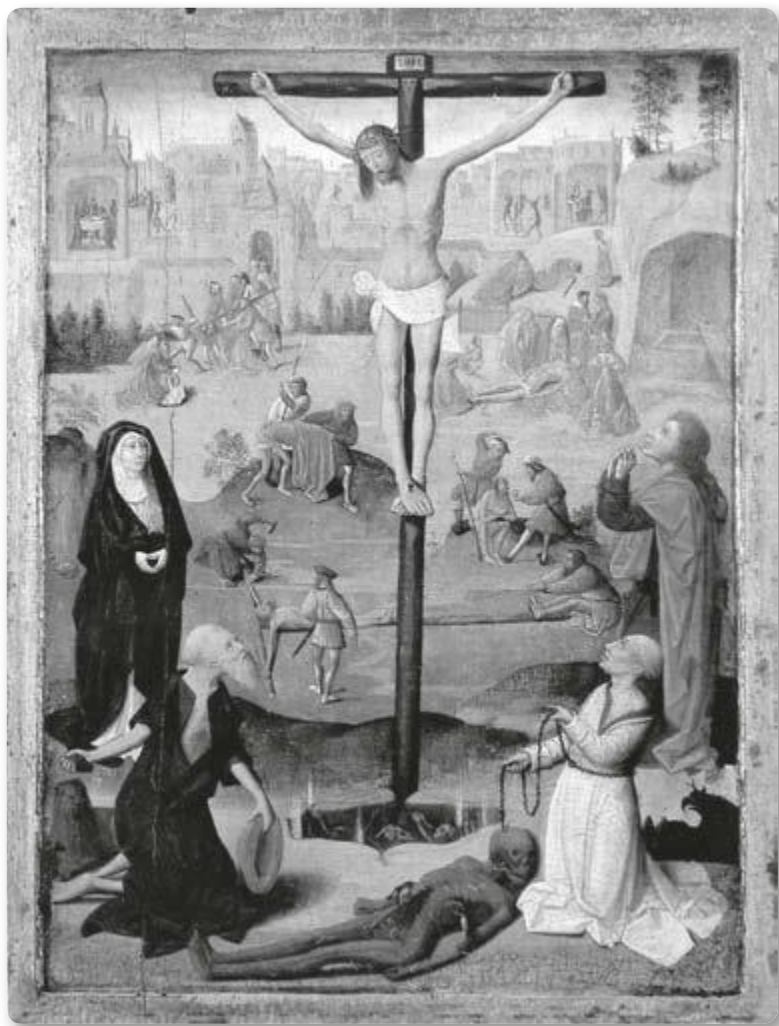
Het kruis was oorspronkelijk een werktuig voor terechtstelling

Wat het gewone kruis betreft, dat is oorspronkelijk een werktuig voor terechtstelling geweest. Als zodanig hebben we het in het lijdensverhaal van Jezus leren kennen. Het grootste en eeuwige symbool van het licht heeft dus een toestand van vernedering doorlopen. De bovenaardse kosmische glans van het kruis is door de meest primitieve, ruwe en barbaarse aardemenselijke gedachtenklimaten verduis-

terd. Vanaf zijn verheven structuur hebben de kreten en het doodsgerochel van rovers en moordenaars over de menigten van zich wrekende en straffende aardemensen geklonken. Voor hen was het toneel een des te groter amusement of genot, naarmate de pijn en het lijden meer in het kronkelen van het lichaam, en in de kreten en tranen van de stervende tot uiting kwamen. Een meer verdichte sfeer van de hel is toch niet voor te stellen? En een grotere vernedering of bezoedeling van het eeuwige symbool van het volmaakte leven, dat wil zeggen van de liefde, dan het tot het werktuig voor het voortbrengen van zo'n sfeer te maken is toch net zo onvoorstelbaar?

Van een werktuig voor terechtstelling te zijn werd het kruis door de kruisiging van Jezus het symbool van het licht

Op een dag werd aan dit symbool van het licht echter een wezen opgehangen dat dezelfde stralende reinheid, dezelfde volmaakte manifestatie, dezelfde openbaring van Gods beeld vertegenwoordigde als die welke door de structuur van het kruis tot uitdrukking kwam. En zie! Toen moest de sfeer van duisternis wijken. Uit het eeuwige symbool golfden massa's kosmisch licht te voorschijn. In plaats van alle bezweringen, vervloeking en dreigingen van wraak die gewoonlijk vanuit de ter dood veroordeelden aan het kruis stroomden, fonkelde er nu van de lippen van de goddelijke martelaar een allesomarmende stralenglans. In een bries van verwarmende vergeving, samengebald in de woorden: "Vader vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen" (Luc. 23:34), drukte hij al zijn vijanden en beulen aan zijn hart en liet daarmee het kruis op Golgotha licht uitstralen. Het licht verspreidde zich over de wereld, werd de heilige geest oftewel het zaad waarin alle geslachten van de aarde geze-

*Kruisiging,
Geertgen tot
Sint Jans.
Edinburgh,
National
Gallery of
Scotland*

gend zullen worden. En zie, het eeuwige symbool werd uit de schaduwgebieden van de vernedering, de haat of de hel verheven en werd het stuur, het enige, waarmee de geestelijke koers van de wezens enkel en alleen naar de hoogste toppen van het geluk gestuurd kan worden. Het vroegere moordwapen of terechtstellingsmiddel wordt, zoals eerder vermeld, vandaag de dag vervaardigd in alle edelste metalen

van de aarde en als versiering aangebracht op de kroonjuwelen van koningen en keizers, op de ordetekens van geëerde mannen en op het graf van zowel de rijke als de arme. Een grotere eer of verheerlijking zal nooit ofte nimmer enig materieel ding dat als terechtstellingsmiddel gebruikt is, ten deel kunnen vallen.

Het kruis is de uitdrukking van de eigenlijke culminatie van het leven

Geen enkel ander moordwapen heeft zulke mogelijkheden in zich om zichzelf uit de vernedering te verheffen als het kruis en het kan daarom nooit gelijkgesteld worden met dit eeuwige symbool. Het kruis is dus vanwege zijn speciale structuur absoluut uniek. Het zal door deze structuur, die de absoluut onwankelbare uitdrukking van de culminatie van het leven zelf is, nooit in een toestand van vernedering of mentale duisternis gehouden worden. Overal waar hoogintellectualiteit gaat culmineren zal het kruis het materiële verschijnsel zijn dat in hoogste mate de stralen van deze hoogste functie van het leven kan weerkaatsen. Het kruis is het spiegelbeeld van de hoogste structuur van het leven. Overal waar het voorkomt drukt het bewustzijn, eeuwigheid en oneindigheid uit. Het is Gods eigen geschapen beeld gesymboliseerd in materie.

De geschiedenis van het kruis is in principe dezelfde als de geschiedenis van de aardemens

Zoals u gezien hebt, is de geschiedenis van het kruis in principe precies dezelfde als de geschiedenis van de aardemens. Zoals eerder vermeld, is de lichamelijke structuur van het aardemenselijke lichaam op zichzelf een kruis. En net

zoals het materiële kruis een periode van vernedering door-
gemaakt heeft en het hoogste stadium van het licht bereikt
heeft, zo maakt het levende 'kruis' in vlees en bloed ook en
toestand van vernedering door en bereikt de hoogste toppen
van het licht. Net zoals het houten kruis destijds gebruikt
werd voor het ombrengen van rovers en moordenaars,
zo wordt het levende kruis ook gedurende een periode
gebruikt om er roverneigingen of moorddadige neigingen
op om te brengen.

Zolang de aardemens nog liefdeloze, haatdragende en
dodelijke gedachtensoorten in zijn bewustzijn heeft, zal zijn
fysieke lichaam zuiver tastbaar een kruis zijn waaraan deze
duistere bewustzijnstoestand terechtgesteld worden. Is het
niet zo geweest dat ieder leven zo'n terechtstellingsproces
voor het wezen geweest is? Is zijn fysieke organisme niet
in vele levens een kruis geweest waaraan de een of andere
bewustzijnssoort in elk afzonderlijk leven vernietigd is? En
is het ook niet zo dat we getuige van een golgothaproces
zijn, telkens wanneer we een duister lot zien. Wat kan dit
duistere lot anders zijn dan duistere bewustzijnsneigingen
die ten onder moeten gaan door het vastnagelen ervan aan
het kruis? Dat het kruis van dierlijke aard is, van vlees en
bloed, doet niets af aan het principe. Kunnen we ons een
grotere vernedering van het organisme van het levende god-
delijke wezen voorstellen dan dat het eenvoudigweg een
terechtstellingsmiddel is? Wordt hiermee niet zichtbaar dat
de geschiedenis van het kruis identiek is met de geschiedenis
van het organisme?

Het kruisvormige organisme van de aardemens wordt een lichtcentrum van liefde

Op een dag zullen er van her dierlijke kruis ook gewel-
dige lichtgolven uitstralen. Het gaat een bewustzijnscom-

binatie dragen, vanwaar vergeving en begrip naar iemands vervolgers, ja, liefde en zegen naar alles en iedereen, uitstralen. En zie! Dan is de duisternis van de vernedering van het dierlijke kruis opgeheven. Het organisme van het levende wezen is geen terechtstellingsmiddel voor duistere neigingen meer, maar is nu een lichtcentrum van liefde, van waaruit verwarmende hoogintellectuele impulsen zich steeds verder over de aarde, en door tijd en ruimte, voortplanten en de ziel en het bewustzijn van de medewezens binnendringen om degenen, die ongelukkig zijn en lijden en verdriet hebben in zowel de zalen van de koningen en de paleizen van de rijken als de hutten van de armen te troosten, te stimuleren en te verkwikken.

Het dierlijke kruis, het organisme van de levende aardemens, is een verschijnsel van het licht geworden. In de vorm van de volmaakte godmens straalt en fonkelt het levende kruis nu in zijn verheven kosmische sfeer en is een sieraad in Gods stralenglorie, net zoals het dode kruis een sieraad werd op de koningskroon. Ja, waarlijk, het 'dode' en het 'levende' kruis hebben dezelfde geschiedenis. Het kruis is het eigen onsterfelijke sprookje van het leven zelf, verteld door het kruis zelf. Het kruis zal daarom eeuwig en onveranderlijk door tijd en ruimte schijnen en aan de kosmische hemel fonkelen en stralen.

Naar een lezing gehouden op eerste paasdag 25 april 1943 in de Kosmos Vakantiekolonie te Klint. Voor het eerst verschenen in Brev (Brief) 1943 (44-47). Opgenomen in *Artikelsamling 1* met als titel: *Korsets tegn*.

.....

Uit het boek: *Martinus, zoals wij hem ons herinneren*

ARELIUS NIELSEN

Dominee

IJSLAND

Martinus heeft IJsland niet minder dan zeven maal bezocht. Hij hield van de reizen naar dit land, en hij hield van de IJslanders vanwege hun warme vriendelijkheid en grote tolerantie.

Hier vertelt de IJslandse dominee Aurelius Nielsen over zijn eerste ontmoeting met Martinus in 1952.

Vele jaren geleden, in de tijd van de sagen, had IJsland zijn wijzen, die de sterren duiden en het lot van hun medebroeders vooruitzagen.

Maar nu, in onze tijd, is dat soort wijzen in IJsland zeer zeldzaam geworden.

Daarom was het voor mij en voor vele anderen een welkome en spannende ervaring een nu levende wijze te zien te krijgen. En hierbij denk ik aan Martinus.

Deze Deen moest ongetwijfeld, volgens wat we in zijn boeken en artikelen hadden gelezen en van zijn aanhangers gehoord hadden, een echte wijze zijn.

Zelfs toen Martinus al in de 80 was, hield hij in juni de eerste lezing van het seizoen in het Martinus Centrum.

Als hij uit de zaal kwam, werd hij omringd door enthousiaste toehoorders die hem wilden begroeten en hem een hand wilden geven.

We wisten ook dat nog maar weinig Denen het bestaan van dit goddelijke licht ontdekt hadden.

Het is trouwens niet de sterkste kant van de Denen hun grootste mannen te begrijpen, terwijl die nog leven. Naar verluidt zagen ze de onvergetelijke Søren Kierkegaard en de stralende H.C. Andersen niet eens.

En toch geeft God de Denen die grote en edele mensen, tegen wie de gehele wereld opziet. Ook wil ik hier de unieke en buitengewone persoonlijkheden als Kaj Munk en Anker Larsen noemen.

Maar nu betrof het dus Martinus. Een heel mysterieuze man. Van zijn afkomst wist nauwelijks iemand iets, niet eens zijn volledig naam kende men. Noch zijn leeftijd, familie of baan.

Men kende alleen de naam Martinus en zijn geschriften over de kosmos en Christus, over de hemel en de aarde, over God en de mensen. En deze geschriften behoorden tot het mooiste dat men ooit gelezen had.

En nu zou die Deense wijze dus IJsland bezoeken. We arriveerden heel nieuwsgierig om hem welkom te heten. Wat is het voor iemand?

Nou, hij ziet er goed uit, een beetje een corpulent type, middelgroot, met donkere haren en bruine ogen. Lijkt hij op een Deen? Ik weet het niet. Hij lijkt eerder op een Fransman. Zijn ogen zijn stralend rein en helder als kinderogen. Hij is oud en tegelijkertijd jong, maar het meest jong. Hij is een innemende verschijning, zijn bewegingen zijn licht en soepel, zijn handdruk is warm en aangenaam. Je voelt het tot helemaal in je hart. Zijn glimlach is jeugdig, maar toch heeft hij de waardigheid van de ouderdom in zijn gehele verschijning.

Jazeker, Martinus voldeed echt aan al onze verwachtingen. Niemand was teleurgesteld behalve degenen die gedacht hadden dat hij een lange baard en haar tot over de schouders zou hebben, net zoals Joodse wijzen.

Hij was op geen enkele manier geaffecteerd of onnatuurlijk, maar was gewoon en zonder pretenties – en toch was hij anders dan alle anderen.

En toen begon hij te spreken. De woorden waren ook gewoon, maar het was alsof de hemel en de aarde spraken. Hij had de sleutel tot alle geheimen en de oplossing van alle raadselen. Zijn woorden bezaten een merkwaardige macht, een betovering, die je gehele bewustzijn in de ban kreeg.

Het werd een onvergetelijke ervaring. We hoorden iemand spreken, en hij sprak Deens, maar zijn woorden drongen door tot in het diepste van je ziel. Misschien waren het niet zozeer zijn woorden als wel zijn ogen, zijn geest en zijn ziel, die spraken.

Ik hoorde Martinus spreken tijdens de IJslandse synode. Een groot aantal dominees met hun bisschop luisterde met de grootste interesse naar hem. Hij sprak over Christus als het grote voorbeeld en de enige hoop voor de wereld.

“Is hij geen dominee?”, vroegen ze. Maar nee, hij was geen dominee, hij was veel meer. Hij was een wijze.

Waarschijnlijk begrepen maar een paar van hen wie hij was.

Citaat

De kruisiging op Golgotha was dus geen onbelangrijke gebeurtenis. Ze was niets minder dan een wereldgebeurtenis. Met zijn geest van alliefde en primaire bewustzijn draaide God via de wereldverlosser aan het kruis, heel de miljoenjarige cultuurbasis van de aardse mensheid van ‘het principe van de aanval’ naar ‘het principe van de verdediging’.

(Kerstgroet 1977)

Zijn bezoek was als een glimp, een glimp van de hemel, die komt en meteen verdwijnt, maar die de herinnering eraan, zijn licht, en zijn dageraad in het bewustzijn achterlaat. Een belofte over iets groots en heiligs, iets zuivers en eeuwig.

Martinus aan zijn schrijfmachine in 1931 (links) – en 40 jaar later.

We hebben verleden, heden en toekomst. Maar aan Martinus behoort enkel de toekomst. Zijn wereldbeeld zal door de mensen van de toekomst als een geschenk aan ons allemaal gezien worden.

Hij zal onze donkerste nachten verlichten en onze koudste winters verwarmen.

We geloven dat zijn kennis het Christendom in die kledij zal hullen, die de moderne huidige mens wenst en nodig heeft.

Hij is het grootste geschenk, dat God Denemarken gegeven heeft.

Wij bedanken hem hartelijk voor zijn bezoek aan ons, hier in IJsland en feliciteren Denemarken met zijn grote, wijze zoon.

.....

.....

Internationale weken in Martinus Centrum Klint 2011

van zaterdag 23 juli tot zaterdag 6 augustus

.....

Week 1 23 juli - 30 juli

Gezondheid in kosmisch licht

Een centraal onderwerp in de kosmische analyses zijn de microkosmos en onze gezondheid. In de loop van de week krijgen we een dieper inzicht in ons inwendige universum en inzicht in hoe gedachten, voeding en geestelijke instelling op onze gezondheid inwerken. De menselijke gedachtenklimaten zoals liefde, edelmoe-digheid, vergevingsgezindheid en dankbaarheid blijken de sterkste gezondheidsbevorderende factoren te zijn.

Week 2 30 juli - 7 augustus

De kosmische puberteit van de mens

Vele mensen van tegenwoordig ontkennen hun kosmische verbin-ding met God. Maar op den duur is het voor de ziel net zo onmo-gelijk om zonder God te leven als het lichaam zonder water kan leven. Het materialisme is echter een noodzakelijke fase, waarin de groeiende intelligentie wetenschappelijke en technische kennis mogelijk maakt. Dit opent echter ook de weg voor de duisternis in een omvang die er uiteindelijk voor zorgt dat de verloren zoon (Luc.15:11-32) naar zijn Vader terugkeert met de wens om zich in dienst van het grote geheel te stellen.

Reserveren via telefoon 00 45 3834 6280
ma t/m do 13.00-16.00 uur, vrij 9.00-12.00 uur,
of e-mail: info@martinus.dk

